

paljo rahha nende eest, ja omma poja hea
nou läbbi rikkaks mehheks.

Wimaks, kui ta ärra surri, jäi Zürri
perremehheks, ja wottis Miad naeseks, se
pärast et nemmad ollid lapsesest sadik teine
teist armastanud, ja mõllemad head inni-
messed ollid. Nemmad piddasid ühtmeelt,
said teine teisega wägga hästi toime, kas-
watasid omma lapsi Zummala kartuses, ja
juttustasid neile saggedaste sest saksa oimast,
mis nende rikkuse hallikaks olli sanud.

R o s s i l a n e.

Siin on wina! ütles Laes omma poja
wasto, kui ta kois tulli. Lähheme nüüd
Kossima.

Poeg. Miks nenda nobbeste? sa
polle jo weel ühtegit sest lausunud.

Issa. Agga saggedaste se peäle mõt-
lenud, sest ise on jubba kaks aasta, et so

emma on ärrasurnud, ja et perrenaene,
mitte perres ep olle.

Poeg. Ja oimmeti on keik tõ tehtud,
ja keik wiisi pärast olnud, Kudo andis
meile mitte tunda, et perrenaene wajak olli.

Issa. Woib kül olla, agga Kudo
on ikka wõras: kes Zummal teab, kui
kaua ta perresse jääb.

Poeg. Ta jääks kül siis ikka perres-
se, kui ma tedda naeseks wottaksin.

Issa. Sedda ka ühtegit! Kudo on
üks hea laps, agga waene laps, temmal
ep olle muud ühtegit, kui agga se, mis min-
na ollen temmale annud. Waat seal on
selle rikka Mardi tüttar Liso, kui sa tedda
naeseks wottad, siis saad sa temmaga hob-
bosed, lambad, lehmad, rahha, ja se tul-
leb meitele abbbiks.

Poeg. Armas issa! se woib kül olla,
agga ma ei tunne tedda mitte, kuidas ma
woin tedda armastada: Ja kui ma Woik-
sin tedda sallida, siis ma tea mitte, kui